

РЕШЕНИЕ

№ 1893

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **11595** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от д-р С. С., чрез пълномощник адв. Д., против заповед за прекратяване на договор № РД-15-1249/04.11.2020г. на директора на Столична здравноосигурителна каса. Заповедта е издадена на основание чл. 99, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 26, ал. 2 от НРД за МД за 2020-2022г. и чл. 59, ал. 1, т. 4 от сключения индивидуален договор № 22-2256/2020г., като е прекратен частично договор № 22-2256/2020г. с лечебно заведение за специализирана извънболнична медицинска помощ [фирма], представлявано от д-р С. Г. С., по отношение дейността на д-р С. Г. С., изпълнител по пакет „Ортопедия и травматология“ и д-р С. Б., изпълнител по пакет „Психиатрия“, във връзка с отчетена от тях дейност, която реално не е извършена.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като е издадена в противоречие с клаузите на НРД за МД 2020-2022г., както и на сключения индивидуален договор № 22-2256/17.02.2020г. Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата на заявените основания. Претендира разности.

Ответникът – директор на Столична здравноосигурителна каса (СЗОК), чрез процесуален представител юрк. М., развива съображения за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното:

[фирма], представлявано от управителя д-р С. Г. С., е лечебно заведение за извънболнична помощ по смисъла на чл. 8, ал. 1, т. 2, б. „г“ от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) – амбулатория за специализирана медицинска помощ – диагностично-консултативен център. Лечебното заведение е сключило договор № 222256/17.02.2020г. с възложителя НЗОК, чрез директора на СЗОК, за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ. Договорът е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗЗО и в съответствие с Националния рамков договор за медицинските дейности между НЗОК и БЛС за 2020-2022г. /в сила от 01.01.2020г./.

Със заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор/ № РД-15-439/16.04.2019г. на директора на СЗОК, на основание чл. 395, ал. 1, т. 1 и чл. 407, ал. 1, б. „а“ от НРД за МД за 2018г. във вр. с чл. 59, ал. 13 вр. ал. 11, т. 1, б. „а“ от ЗЗО, е наложена санкция: частично прекратяване на договор № 22-2256/2018г. на лечебно заведение за специализирана извънболнична медицинска помощ [фирма], представлявано от д-р С. Г. С., по отношение на д-р С. Г. С., изпълнител по пакет „Ортопедия и травматология“, и д-р С. А. Б., изпълнител по пакет: „Психиатрия“, във връзка с отчетена от тях дейност, която реално не е извършена.

Заповедта е оспорена от лечебното заведение по реда на чл. 59, ал. 13 от ЗЗО пред Административен съд София-град. С решение № 661 от 05.02.2020г., постановено по адм. дело № 5241/2019г. по описа на АССГ, жалбата е отхвърлена. Решението е влязло в сила на 29.02.2020г.

С оспорената в настоящото производство заповед е прекратен частично договор № 22-2256/2020г. с лечебно заведение за специализирана извънболнична медицинска помощ [фирма], представлявано от д-р С. Г. С., по отношение дейността на д-р С. Г. С., изпълнител по пакет „Ортопедия и травматология“ и д-р С. Б., изпълнител по пакет „Психиатрия“, във връзка с отчетена от тях дейност, която реално не е извършена. Заповедта е издадена на основание чл. 99, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 26, ал. 2 от НРД за МД за 2020-2022г. и чл. 59, ал. 1, т. 4 от сключения индивидуален договор № 22-2256/2020г., като от фактическа страна е мотивирана с влязла в сила заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор/ № РД-15-439/16.04.2019г., издадена от директора на СЗОК.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е постановена от компетентен орган съобразно правомощията му, установени в чл. 20, ал. 1, т. 4 от ЗЗО, съгласно която разпоредба директорът на РЗОК сключва, изменя и прекратява договорите с изпълнителите на медицинска помощ на територията, обслужвана от РЗОК, съгласно закона, НРД и правилника за устройството и дейността на НЗОК. Спазено е изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Актът съдържа мотиви – фактически констатации и правни квалификации и следващ се от тях диспозитив.

Заповедта е издадена в съответствие с процесуалните правила, след констатирането на влязла в сила заповед за налагане на санкция "прекратяване на договор".

По приложението на материалния закон, съдът съобрази следното:

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 26, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 6 от НРД за медицинските дейности за 2020-2022 г. (в сила от 1.01.2020 г., обн. ДВ бр. 7/2020г.). Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 6 от НРД за МД 2020-2022г. директорът на РЗОК отказва да сключи договор при наложена санкция "прекратяване на договор", а според ал. 2 – в случаите по ал. 1, т. 6 директорът на РЗОК може да сключи договор след изтичане на 12 месеца от влизане в сила на санкцията „прекратяване на договор“. Нормите са императивни и не предоставят право на преценка на административния орган дали да сключи или да откаже сключване на договор за предоставяне на медицинска помощ в обхвата на чл. 55 ЗЗО.

Заповед № РД-15-439/16.04.2019г. на директора на СЗОК за налагане на санкция на [фирма] - „прекратяване на договор“ – частично, по определени пакети, по отношение на лекарите, които реално не са извършили дейност, която е отчетена, е издадена при действието на Националния рамков договор между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2018 г. (отм. от 01.01.2020 г.), но издадената и невлязла в сила заповед не подлежи на предварително изпълнение. Поради това през 2020г., когато заповедта не е била влязла в сила, не е било налице основание за отказ за договаряне и страните са сключили нов договор за оказване на С. по пакети „Ортопедия и травматология“ и „Психиатрия“ при действието на Националния рамков договор между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2020-2022 г.

На основание чл. 26, ал. 2 от НРД МД 2020-2022 г. санкцията "прекратяване на договор" има действие за срок от 12 месеца и е основание за този срок да се откаже сключване на договор. В случаите, когато междуременно договорът е бил сключен, но по време на действието му се установи, че изпълнителят по силата на влязлата в сила заповед за налагане на санкция вече не отговаря на условията за извършване на съответната дейност, директорът на РЗОК следва да прекрати договора едностранно без предизвестие на основание чл. 99, ал. 1, т. 3 от НРД МД 2020-2022 г.

По делото е безспорно установено, че с влязла в сила заповед № РД-15-439/16.04.2019г. на директора на СЗОК е наложена санкция: частично прекратяване на договор № 22-2256/2018г. на [фирма], по отношение на д-р С. Г. С., изпълнител по пакет „Ортопедия и травматология“, и д-р С. А. Б., изпълнител по пакет: „Психиатрия“, във връзка с отчетена от тях дейност, която реално не е извършена. Това обстоятелство е пречка за сключването на договор с НЗОК по съответния пакет, по отношение на лекаря, допуснал нарушението, преди изтичането на срока по чл. 26, ал. 2 от НРД за МД 2020-2022г. В съответствие с чл. 26, ал. 1, т. 6 и ал. 2 от НРД за МД 2020-2022г., след като директорът на СЗОК е установил, че договор № 22-2256/2020г. е сключен без наличието на предпоставките за това, на основание чл. 99, ал. 1, т. 4 от НРД за МД 2020-2022г. договорът в тези му части е прекратен.

По изложените съображения съдът счита, че заповедта е законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от д-р С. С., против заповед за прекратяване на договор № РД-15-1249/04.11.2020г. на директора на Столична здравноосигурителна каса.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: